

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 10, 2026

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:484](#) 24-03-2026

Kunnen de bewijsmiddelen in de uitspraak van het hof ontbreken?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:382](#) 24-03-2026

Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:424](#) 24-03-2026

Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:425](#) 24-03-2026

Heeft de verdachte in de bewezenverklarde periode de aangiften vennootschapsbelasting over de jaren 2015 en 2016 niet gedaan?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:426](#) 24-03-2026

Kon het hof oordelen dat de verdachte rechtsgeldig afstand heeft gedaan van recht op rechtsbijstand?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:476](#) 24-03-2026

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr, nu aan de verdachte een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 12 maanden is opgelegd in combinatie met taakstraf van 180 uren, subsidiair 90 dagen hechtenis?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:478](#) 24-03-2026

Kon het hof oordelen dat de verdachte geen bezwaren heeft opgegeven tegen het vonnis van de politierechter en dat de verdachte mede daarom niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van de 'schriftuur houdende grieven' van de raadsman?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:481](#) 24-03-2026

Bevat de uitspraak van de rechtbank een voldoende duidelijke vermelding van het feit waarvoor uitlevering wordt toegestaan?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:475](#) 24-03-2026

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:484](#) 24-03-2026

Kan uit de mededeling van de niet-gemachtigde raadvrouw worden afgeleid dat verdachte met de dag van de terechtzitting in hoger beroep tevoren bekend was?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:483](#) 24-03-2026

Mag artikel 2:50 APV Den Haag buiten toepassing blijven?

RECHTSPRAAK

Kan uit de mededeling van de niet-gemachtigde raadvrouw worden afgeleid dat verdachte met de dag van de terechtzitting in hoger beroep tevoren bekend was?

Kan uit de mededeling van de niet-gemachtigde raadvrouw worden afgeleid dat verdachte met de dag van de terechtzitting in hoger beroep tevoren bekend was?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

In artikel 432 lid 1, aanhef en onder c, van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) is bepaald dat het cassatieberoep moet worden ingesteld binnen veertien dagen na de einduitspraak als zich een omstandigheid heeft voorgedaan waaruit voortvloeit dat de dag van de terechtzitting of van de nadere terechtzitting de verdachte tevoren bekend was. In artikel 432 lid 2 Sv is bepaald dat het cassatieberoep moet worden ingesteld binnen veertien dagen nadat zich een omstandigheid heeft voorgedaan waaruit voortvloeit dat de uitspraak de verdachte bekend is.

Uit de feiten en omstandigheden zoals die zijn weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal, kan niet zonder meer worden afgeleid dat de verdachte met de dag van de terechtzitting van het hof van 16 februari 2024 tevoren bekend was. De enkele mededeling van de niet-gemachtigde raadvrouw op de terechtzitting van het hof dat zij met de vriendin van de verdachte contact heeft gehad over de zittingsdatum en op grond daarvan ervan is uitgegaan dat de verdachte op de hoogte is gesteld van de zittingsdatum, is daarvoor niet toereikend. Het cassatieberoep is ingesteld op 19 april 2024. Omdat ook niet blijkt dat zich een andere omstandigheid heeft voorgedaan waaruit voortvloeit dat de verdachte meer dan veertien dagen voor die datum bekend was met de einduitspraak van 1 maart 2024 zal de Hoge Raad het cassatieberoep in behandeling nemen.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof zijn verkorte uitspraak niet heeft aangevuld met de

bewijsmiddelen die het hof heeft gebruikt.

Bij de stukken die aan de Hoge Raad zijn gezonden, bevindt zich een uitspraak van het hof die niet de bewijsmiddelen bevat. Verder bevindt zich bij die stukken niet een aanvulling als bedoeld in artikel 365a lid 2 Sv met daarin de bewijsmiddelen die zijn gebruikt.

De raadsman van de verdachte heeft op grond van artikel 4.3.6.3 van het Procesreglement Hoge Raad der Nederlanden verzocht om toezending van die aanvulling. Daarnaast gevraagd, heeft het hof aan de Hoge Raad bericht dat zo'n aanvulling niet is opgemaakt.

Op grond van artikel 359 lid 3 en 8 Sv moet een uitspraak op straffe van nietigheid de bewijsmiddelen bevatten die de feiten en omstandigheden inhouden die redengevend zijn voor de bewezenverklaring, dan wel – voor zover artikel 359 lid 3 Sv dat toestaat – een opgave van bewijsmiddelen. De uitspraak van het hof voldoet niet aan dit vereiste en kan daarom niet in stand blijven.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:484

Zaaknummer: 24/01563

Rechters: M.J. Borgers, C. Caminada en R. Kuiper

Advocaten: R.I. Takens en Wouters, T.P.A.M. T.P.A.M. Wouters

Wetsartikelen: art. 432 Sv, art. 300 lid 1 Sr en art. 359 Sv

RECHTSPRAAK

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr?

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof een wettelijk niet toegestane combinatie van straffen heeft opgelegd, door een onvoorwaardelijke jeugddetentie van een langere duur dan zes maanden te combineren met een taakstraf.

Het cassatiemiddel berust op de opvatting dat in deze zaak artikel 9 lid 4 Sr van toepassing is. Gelet op artikel 77a Sr is die opvatting onjuist. Als de rechter het jeugdstrafrecht toepast, zijn op grond van artikel 77g Sr in beginsel alle combinaties van hoofdstraffen, bijkomende straffen en maatregelen mogelijk. Het hof heeft in het licht van het voorgaande een wettelijk toegestane combinatie van straffen opgelegd.

Het cassatiemiddel faalt.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

Op de verdachte is het strafrecht voor jeugdigen toegepast. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde jeugddetentie van 300 dagen, waarvan 112 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde jeugddetentie;
- vermindert deze in die zin dat deze 291 dagen, waarvan 112 dagen voorwaardelijk met een

proeftijd van 2 jaren belooft;

- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:475

Zaaknummer: 24/03216

Rechters: C.N. Dalebout, V. van den Brink en F. Posthumus

Advocaten: Kötter, J.E. J.E. Kötter en J.L. L'Homme

Wetsartikelen: art. 9 lid 4 Sr en art. 77a Sr

RECHTSPRAAK

Mag artikel 2:50 APV Den Haag buiten toepassing blijven?

Mag artikel 2:50 APV Den Haag buiten toepassing blijven?

Beoordeling van het derde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over het oordeel van de kantonrechter dat artikel 2:50 APV Den Haag niet buiten toepassing moet blijven. Daartoe wordt aangevoerd dat de verdachte is veroordeeld voor een gedraging die onderdeel was van een betoging als bedoeld in artikel 9 Grondwet en dat het grondwettelijke recht tot die betoging niet door artikel 2:50 APV Den Haag kan worden beperkt.

De kantonrechter heeft bewezenverklaard dat, kort gezegd, de verdachte zich op een hinderlijke wijze heeft opgehouden in het belastingkantoor. In de uitspraak van de kantonrechter ligt besloten dat dit ophouden onderdeel was van een betoging als bedoeld in artikel 9 lid 1 Grondwet. Gelet hierop getuigt het oordeel van de kantonrechter dat artikel 2:50 APV Den Haag niet buiten toepassing hoeft te worden gelaten, van een onjuiste rechtsopvatting.

Het cassatiemiddel slaagt. De Hoge Raad zal de zaak zelf afdoen door de verdachte te ontslaan van alle rechtsvervolging. Daarbij is van belang dat weliswaar in het eerste en het tweede cassatiemiddel klachten zijn geformuleerd over (de motivering van) de bewezenverklaring, maar dat ook als ervan wordt uitgegaan dat die klachten slagen, na terugwijzing geen veroordeling meer kan volgen vanwege het slagen van het derde cassatiemiddel. Voor deze keuze om de behandeling in cassatie te concentreren op de klachten van het derde cassatiemiddel is ook van belang dat de verdediging in feitelijke aanleg primair het verweer naar voren heeft gebracht dat, als het gaat om een betoging, de verbodsbepaling van artikel 2:50 APV Den Haag, gelet op (onder meer) artikel 9 Grondwet, buiten toepassing moet blijven.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

Gelet op de beslissing die hierna volgt en in het licht van wat onder 3.6 is overwogen, ziet de Hoge Raad af van een bespreking van de overige cassatiemiddelen.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van de kantonrechter;
 - ontslaat de verdachte van alle rechtsvervolging.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:483

Zaaknummer: 23/01771

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en T. Kooijmans

Advocaten: W.H. Jebbink

Wetsartikelen: art. 9 Gw

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat de verdachte rechtsgeldig afstand heeft gedaan van recht op rechtsbijstand?

Kon het hof oordelen dat de verdachte rechtsgeldig afstand heeft gedaan van recht op rechtsbijstand?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de verwerping door het hof van het verweer dat de als kwetsbaar aan te merken verdachte ten onrechte voorafgaand aan het (eerste) politieverhoor niet in de gelegenheid is gesteld een advocaat te raadplegen, en over het oordeel van het hof dat de verdachte rechtsgeldig afstand heeft gedaan van het recht op rechtsbijstand.

Als de rechter vaststelt dat de verdachte weliswaar tijdens het opsporingsonderzoek te kennen heeft gegeven afstand te doen van het recht op rechtsbijstand voorafgaand of tijdens een verhoor, maar die afstand niet rechtsgeldig is omdat de verdachte als gevolg van de met zijn kwetsbaarheid samenhangende concrete beperkingen niet in staat was zijn wil te bepalen, is in beginsel sprake van een vormverzuim als bedoeld in artikel 359a Sv. Als daarover verweer wordt gevoerd, moet dat vormverzuim in de regel leiden tot uitsluiting van het bewijs van de verklaringen die de verdachte zonder rechtsbijstand heeft afgelegd tijdens het (eerste) politieverhoor. Dat rechtsgevolg hoeft echter niet noodzakelijkerwijs aan het vormverzuim te worden verbonden als bewijsuitsluiting niet nodig is ter verzekering van het recht van de verdachte op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 EVRM, zoals daaraan mede door het EHRM uitleg is gegeven, waaronder in het bijzonder de arresten van 13 september 2016, nrs. 50541/08, 50571/08, 50573/08 en 40351/09 (Ibrahim e.a./Verenigd Koninkrijk) en 9 november 2018, nr. 71409/10 (Beuze/België).

Op de terechtzitting in hoger beroep heeft de raadvrouw het verweer gevoerd dat de verdachte, die was aangehouden op verdenking van diefstal, als kwetsbaar had moeten worden aangemerkt, en dat zij ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld voorafgaand aan het politieverhoor een advocaat te raadplegen. Daartoe heeft de raadvrouw onder meer aangevoerd dat de verdachte bij de politie heeft verklaard dat zij aan psychoses leed en daarvoor onder behandeling was bij Mentrum, en dat zij, terwijl zij geen kinderen heeft, de

fopspeen heeft weggenomen omdat een speen 'prettig' is. De raadvrouw heeft ook naar voren gebracht dat de verdachte bij haar voorgeleiding voor de hulpofficier van justitie niet heeft gereageerd op de vraag of zij bij het verhoor bijstand van een advocaat wilde hebben.

Het hof heeft geoordeeld dat geen concrete feiten of omstandigheden zijn gesteld op grond waarvan de politie de verdachte had moeten aanmerken als een kwetsbare verdachte, en op grond daarvan het verweer verworpen dat de verdachte (op de voet van artikel 28b lid 1 van het Wetboek van Strafvordering) in de gelegenheid had moeten worden gesteld om een advocaat te raadplegen voordat zij werd verhoord. Daarmee heeft het hof kennelijk ook geoordeeld dat de verdachte rechtsgeldig afstand heeft gedaan van het recht op rechtsbijstand. Deze oordelen zijn, gelet op wat door de raadvrouw op de terechtzitting in hoger beroep is aangevoerd zoals weergegeven, niet toereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel slaagt.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de beslissingen in de zaak met parketnummer 13-254592-21 (zaak B);
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:426

Zaaknummer: 23/04175

Rechters: F. Posthumus, F. Damsteegt en V. van den Brink

Advocaten: D.W.H.M. Wolters en S.W. Kuijpers

Wetsartikelen: art. 28b lid 1 Sv

RECHTSPRAAK

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr, nu aan de verdachte een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 12 maanden is opgelegd in combinatie met taakstraf van 180 uren, subsidiair 90 dagen hechtenis?

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr, nu aan de verdachte een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 12 maanden is opgelegd in combinatie met taakstraf van 180 uren, subsidiair 90 dagen hechtenis?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof een wettelijk niet toegestane combinatie van straffen heeft opgelegd.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging, met uitzondering van de schadevergoedingsmaatregel;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:476

Zaaknummer: 24/03219

Rechters: C.N. Dalebout, V. van den Brink en F. Posthumus

Advocaten: Kötter, J.E. J.E. Kötter en J.L. L'Homme

Wetsartikelen: art. 9 lid 4 Sr

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat de verdachte geen bezwaren heeft opgegeven tegen het vonnis van de politierechter en dat de verdachte mede daarom niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van de ‘schriftuur houdende grieven’ van de raadsman?

Kon het hof oordelen dat de verdachte geen bezwaren heeft opgegeven tegen het vonnis van de politierechter en dat de verdachte mede daarom niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van de ‘schriftuur houdende grieven’ van de raadsman?

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Het cassatiemiddel keert zich tegen de beslissing van het hof om het door de verdachte ingestelde hoger beroep, met toepassing van artikel 416 lid 2 van het Wetboek van Strafvordering, niet-ontvankelijk te verklaren.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 5, 6, 8 en 15 tot en met 17.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:478

Zaaknummer: 24/00731

Rechters: A.L.J. van Strien, T.B. Trotman en M.J. Borger

Advocaten: W.F.J. Kramer

Wetsartikelen: Art. 416 lid 2 Sv en Art. 410 Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over (de motivering van) de bewezenverklaring van het tenlastegelegde wegmaken van een camera.

Voor zover het cassatiemiddel hierover klaagt, slaagt het. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

De Hoge Raad heeft ook de verder in het cassatiemiddel aangevoerde klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de beslissingen over het onder 2 tenlastegelegde en de strafoplegging;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:382

Zaaknummer: 24/03817

Rechters: T. Kooijmans, C.N. Dalebout en V. van den Brink

Advocaten: J.J.J. van Rijsbergen

Wetsartikelen: art. 350 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over het oordeel van het hof dat de verdachte ten aanzien van het bewezenverklaarde feit als pleger kan worden aangemerkt. Het voert daartoe aan dat de verdachte niet de hoedanigheid van ‘aangifteplichtige’ heeft.

Artikel 69 lid 1 AWR stelt onder anderen strafbaar ‘degene die opzettelijk een bij de belastingwet voorziene aangifte niet doet’. Als pleger van het niet doen van een bij de belastingwet voorziene aangifte moet worden aangemerkt degene die tot het doen van aangifte gehouden is. De verplichting tot het doen van aangifte vloeit niet rechtstreeks voort uit de belastingwet; zij ontstaat pas door uitreiking van een aangiftebiljet aan de belastingplichtige. Deze aangifteplicht kan aldus slechts worden vastgesteld bij degene die tot het doen van aangifte is uitgenodigd als voorzien in artikel 8 lid 1 AWR. (Vgl., in enigszins andere bewoordingen, HR 23 december 2003, ECLI:NL:HR:2003:AL6161 en, over artikel 69 lid 2 AWR, HR 28 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:121.)

Het hof heeft kennelijk geoordeeld dat de verdachte moet worden aangemerkt als degene die tot het doen van de in de bewezenverklaring onder 1 genoemde aangiften vennootschapsbelasting voor [A] B.V. en [B] B.V. gehouden was. Dat oordeel geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting omdat de wettelijke aangifteplicht rust op de vennootschap waaraan het aangiftebiljet blijkens de tenaamstelling daarvan is uitgereikt en op de belastingplicht van welke vennootschap die aangifte betrekking heeft, en niet (ook) op degene die als vertegenwoordiger of gemachtigde namens de vennootschap het aangiftebiljet feitelijk in ontvangst heeft genomen of de aangifte feitelijk heeft gedaan. (Vgl. HR 17 oktober 2006, ECLI:NL:HR:2006:AU8286 en HR 28 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:121.)

Het cassatiemiddel slaagt.

Opmerking verdient dat artikel 47 tot en met 51 van het Wetboek van Strafrecht verschillende mogelijkheden bieden om degene die anders dan als pleger betrokken is bij het niet doen van

een bij de belastingwet voorziene aangifte, onder voorwaarden strafrechtelijk aansprakelijk te stellen voor die betrokkenheid.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend (i) wat betreft de beslissingen over het onder 1 tenlastegelegde, met uitzondering van de vrijspraak van de verdachte van het onder 1 tenlastegelegde niet doen van de aangifte vennootschapsbelasting ten name van [A] B.V. over het jaar 2017, en (ii) wat betreft de strafoplegging;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:424

Zaaknummer: 23/00760

Rechters: E.F. Faase, T. Kooijmans, T.B. Trotman, V. van den Brink en F. Damsteegt

Advocaten: J. Kuijper

Wetsartikelen: art. 69 AWR

RECHTSPRAAK

Heeft de verdachte in de bewezenverklaarde periode de aangiften vennootschapsbelasting over de jaren 2015 en 2016 niet gedaan?

Heeft de verdachte in de bewezenverklaarde periode de aangiften vennootschapsbelasting over de jaren 2015 en 2016 niet gedaan?

Beoordeling van het vierde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over de bewezenverklaring van het tenlastegelegde voor zover deze inhoudt dat de verdachte de aangiften vennootschapsbelasting over de jaren 2015 en 2016 niet heeft gedaan. Het voert daartoe aan dat het hof heeft vastgesteld dat deze aangiften in de bewezenverklaarde periode zijn gedaan.

Het hof heeft het onder 1 bewezenverklaarde gekwalificeerd als 'opzettelijk een bij de belastingwet voorziene aangifte niet doen, terwijl het feit ertoe strekt dat te weinig belasting wordt geheven', en bij de toepasselijke wettelijke voorschriften artikel 69 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen vermeld.

Het hof heeft onder meer de volgende vaststellingen gedaan. De verdachte was uitgenodigd tot het doen van aangiften vennootschapsbelasting over de jaren 2015 en 2016. Deze aangiften zijn tijdens de bewezenverklaarde periode gedaan, terwijl over de jaren 2015 en 2016 nog geen (ambtshalve) aanslagen waren opgelegd door de inspecteur. Het op onder meer deze vaststellingen gebaseerde oordeel van het hof dat de verdachte in de bewezenverklaarde periode van 1 maart 2012 tot en met 12 december 2018 de aangiften vennootschapsbelasting over de jaren 2015 en 2016 'niet heeft gedaan', is daarom niet begrijpelijk. Het slagen van de hierop gerichte klacht leidt echter niet tot cassatie omdat het weglaten van dit deel van de bewezenverklaring de aard en de ernst van het bewezenverklaarde in zijn geheel beschouwd niet aantast.

Het cassatiemiddel is in zoverre tevergeefs voorgesteld.

Beoordeling van het zevende cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat in de cassatiefase de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het cassatiemiddel is gegrond. Bovendien doet de Hoge Raad uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Een en ander brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde geldboete van € 10.000.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de hoogte van de opgelegde geldboete;
- vermindert de geldboete in die zin dat deze € 9.000 bedraagt;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:425

Zaaknummer: 23/00761

Rechters: T. Kooijmans, F. Damsteegt en V. van den Brink

Advocaten: J. Kuijper

Wetsartikelen: art. 69 lid 1 AWR

RECHTSPRAAK

Bevat de uitspraak van de rechtbank een voldoende duidelijke vermelding van het feit waarvoor uitlevering wordt toegestaan?

Bevat de uitspraak van de rechtbank een voldoende duidelijke vermelding van het feit waarvoor uitlevering wordt toegestaan?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de uitspraak van de rechtbank in strijd met artikel 28 lid 3 van de Uitleveringswet niet een voldoende duidelijke vermelding bevat van het feit waarvoor de uitlevering kan worden toegestaan.

Het cassatiemiddel is gegrond. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal. De Hoge Raad zal de zaak zelf afdoen op de manier zoals weergegeven.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van de rechtbank beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beslissing

De Hoge Raad:

- verstaat dat de rechtbank de uitlevering toelaatbaar heeft verklaard voor het feit zoals omschreven in het 'Report dated 04.04.2024 of Prosecution Office at Durres First Instance Court of General Jurisdiction' ten aanzien van [slachtoffer 2], [slachtoffer 3], [slachtoffer 4], [slachtoffer 5], [slachtoffer 6], [slachtoffer 7], [slachtoffer 8], [slachtoffer 9], en [slachtoffer 10] en [slachtoffer 11];

- verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:481

Zaaknummer: 25/02178

Rechters: T. Kooijmans, F. Posthumus en M.J. Borgers

Wetsartikelen: art. 28 lid 3 UW

RECHTSPRAAK

Kunnen de bewijsmiddelen in de uitspraak van het hof ontbreken?

Kunnen de bewijsmiddelen in de uitspraak van het hof ontbreken?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof zijn verkorte uitspraak niet heeft aangevuld met de bewijsmiddelen die het hof heeft gebruikt.

Bij de stukken die aan de Hoge Raad zijn gezonden, bevindt zich een uitspraak van het hof die niet de bewijsmiddelen bevat. Verder bevindt zich bij die stukken niet een aanvulling als bedoeld in artikel 365a lid 2 Sv met daarin de bewijsmiddelen die zijn gebruikt.

De raadsman van de verdachte heeft op grond van artikel 4.3.6.3 van het Procesreglement Hoge Raad der Nederlanden verzocht om toezending van die aanvulling. Daarnaast gevraagd, heeft het hof aan de Hoge Raad bericht dat zo'n aanvulling niet is opgemaakt.

Op grond van artikel 359 lid 3 en 8 Sv moet een uitspraak op straffe van nietigheid de bewijsmiddelen bevatten die de feiten en omstandigheden inhouden die redengevend zijn voor de bewezenverklaring, dan wel – voor zover artikel 359 lid 3 Sv dat toestaat – een opgave van bewijsmiddelen. De uitspraak van het hof voldoet niet aan dit vereiste en kan daarom niet in stand blijven.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:484

Zaaknummer: 24/01563

Rechters: M.J. Borgers, C. Caminada en R. Kuiper

Advocaten: R.I. Takens en Wouters, T.P.A.M. T.P.A.M. Wouters

Wetsartikelen: art. 432 Sv, art. 300 lid 1 Sr en art. 359 Sv